

Tárgy:

- Megbízási szerződés hiánya (Üttv. 29. (1) bek.)
- Ügyvédi megbízás nem teljesítése (ÜESZ. 2.1., 2.2., 2.4. pont)
- Tájékoztatási- és iratkiadási kötelezettség (Üttv. 52. § (2) bekezdés, ÜESZ. 13.10. pont)

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA****FF/ 003 / 2025.**

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa, **dr. (...)volt** ügyvéd fegyelmi ügyében a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2024. december 02. napján kelt 2024.F.238/6. sz. alatt hozott határozata ellen eljárás alá vont volt ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2025. április 11. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2024. december 02. napján kelt 2024.F.238/6. sz. határozatát helybenhagyja.

Kötelezi eljárás alá vont volt ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000.-Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Budapesti Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont volt ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartásszabályai** szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszékkizárólagosan** illetékes.

Indokolás:

I.**Az előzetes vizsgálat**

Bejelentő az eljárás alá vont volt ügyvéd ügyvédi tevékenységből eredő köteleességszegését kifogásolta 2024. április 2. napján kelt bejelentésében, mely alapján a kamara vezető fegyelmi

biztos az előzetes vizsgálatot 2024. április 25. napján kelt 2024.V.200/3. sz. határozatával hivatalból elrendelte.

A bejelentő 2024. augusztus 04. napján bejelentését pontosította, meghatalmazásokat csatolt.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2024. augusztus 03. napján iratokat csatolt a munkaügyi ügyben való megbízással kapcsolatban.

A fegyelmi biztos 2024. október 21. napján kelt 2024.V.200/14. sz. határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett.

Az elsőfokú fegyelmi tanács elnöke 2024. október 31. napján a fegyelmi iratokat átvette és ugyanezen a napon tárgyalást tűzött ki.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2024. október 30. napján közvetítői eljárás lefolytatását kezdeményezte, melyre 2024. november 05. napján megkapta a tájékoztatást, hogy a közvetítői eljárásról szóló 5/2018.(III.26.) MÜK szabályzat 2.2. pontja alapján erre már nincs lehetőség.

Az elsőfokú fegyelmi tanács a lefolytatott bizonyítási eljárás és a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A bejelentő 2022. július 21. napján meghatalmazta az eljárás alá vont volt ügyvédet, hogy a (...), típusú személygépkocsival kapcsolatos ügyben” őt teljes jogkörrel képviselje. A bejelentő és az eljárás alá vont volt ügyvéd 2023. február 14. napján ismeretlen okból újabb meghatalmazást írtak alá, mely szerint az eljárás alá vont volt ügyvéd a (...), frsz-ú személygépkocsival kapcsolatos ügyintézésben valamennyi hatóság előtt” teljes jogkörrel képviseli bejelentőt. A két meghatalmazás feltehetően ugyanazon ügyvédi tevékenység folytatására vonatkozott, de az nem volt megállapítható, hogy a megbízás ténylegesen mire terjedt ki, mi volt annak a tartalma.

Később a bejelentő a gépkocsira bejegyzett végrehajtási jogot érintően értesítést kapott a (...) Végrehajtói Irodától, ezen ügy tisztázásával is megbízta az eljárás alá vont volt ügyvédet, aki igazolható módon a kapcsolatot nem vette fel a végrehajtó irodával, semmilyen általa végzett tevékenységet nem tudott bizonyítani.

Sem a vizsgálati szakban, sem a fegyelmi eljárás során, sem az eljárás alá vont volt ügyvéd, sem a bejelentő nem csatolt a gépkocsival kapcsolatban iratot.

A bejelentő 2023. június 16. napján megbízta az eljárás alá vont volt ügyvéddel, hogy a (...), Kft. munkáltatóval szembeni munkajogi ügyben” őt teljes jogkörrel képviselje. Az eljárás alá vont ügyvéd által csatolt nyilvántartásból kitűnt, hogy a munkaszerződésben foglalt 176 órától eltérően havi 240 órát dolgozott bejelentő, ezzel tetemes túlórája halmozódott fel, melyet a munkáltató nem fizetett ki számára. A bejelentő azzal bízta meg az eljárás alá vont volt ügyvéddel, hogy tegyen lépéseket a peren kívüli egyeztetésre; azonban eredmény hiányában a perre is kiterjedt a szóbeli megbízás.

Az eljárás alá vont ügyvéd megbízási szerződést egyetlen alkalommal sem készített.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd a vállalt megbízásokat nem teljesítette, a bejelentő számára egy idő után elérhetetlenné vált, telefoni megkeresésre, e-mail üzenetekre nem válaszolt, az ügye állásáról nem tájékoztatta a bejelentőt. Az eljárás alá vont volt ügyvéd a bejelentő kérése ellenére az átadott iratokat részére nem adta ki.

Az elsőfokú fegyelmi tárgyaláson a bejelentő felmondta a megbízásokat.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd elismerte felelősségét abban, hogy megbízási szerződést egyik ügyben sem készített.

A gépkocsival kapcsolatos nyilatkozata szerint a bejelentő beteg édesanyját több alkalommal elfuvarozta a kormányablakhoz, de sem vonatkozó iratot nem csatolt, sem nyilatkozatot nem tudott arra vonatkozóan tenni, hogy pontosan mit intéztek. Állítása szerint a gépkocsiforgalomba visszahelyezését kellett volna intézni, de ezt a bejelentő cáfolta, a gépkocsi nem volt kivonva a forgalomból, az eljárás alá vont volt ügyvédnek csupán a bejelentő nevére történő átírásban kellett volna segítenie.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd elismerte felelősségét, hogy nem kért a gépjárművel kapcsolatos tartozásról egyenleget, nem tudta elérni, hogy a végrehajtási jogok lekerüljenek a gépkocsiról.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd nyilatkozata szerint a túlórák nem kerültek kifizetésre, a munkaügyi perben kereset beadására nem került sor, 2023. ősze után már nem vitte a munkajogi ügyet. Egyetlen alkalommal a bejelentő kérésére az új munkáltatójával megkötendő munkaszerződést észrevételezte.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd elismerte, hogy legalább háromnegyed éve nem beszélt a bejelentővel, e-mailekre nem válaszolt, tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget.

Az iratkiadás körében az eljárás alá vont volt ügyvéd elismerte, hogy a bejelentő kérte a munkaügyi vita körében keletkezett iratait, de azt nem adta ki részére.

A fegyelmi biztos végindítványában 7 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget rótt fel az eljárás alá vont volt ügyvéd terhére, **1 rendbeli az iratok kiadásának elmulasztása**, a megbízások számához igazodóan **2 rendbeli a vállalt megbízások nem teljesítése**, **2 rendbeli a kapcsolattartási és tájékoztatási kötelezettség megszegése**, valamint **2 rendbeli a megbízások írásba foglalásának elmaradása** miatt.

II.

Az elsőfokú határozat:

Az elsőfokú fegyelmi tanács megállapította, hogy eljárás alá vont volt ügyvéd **7 rb. szándékos** fegyelmi vétséget követett el, ezért kizárás fegyelmi büntetéssel sújtotta, melynek időtartamát 4 évben határozta meg. Egyidejűleg az ügyvédi tevékenység gyakorlását az eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette. Kötelezte eljárás alá vont volt ügyvédet 80.000 Ft átalányköltség megfizetésére, valamint, hogy szárazbélyegzőjét haladéktalanul, de legfeljebb 8 napon belül adja át a területi kamarának.

Az elsőfokú fegyelmi tanács megállapította az eljárás alá vont volt ügyvéd által is elismerten, hogy a megbízási szerződés írásba foglalása elmaradt mindkét ügy kapcsán. Ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd nem csatolt semmilyen bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a gépkocsival kapcsolatban mire terjedt ki a megbízása, azt a személyes meghallgatása során sem tudta megjelölni.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd ezzel a magatartásával megsértette az Üttv. 29. § (1) bekezdését, és nem tudott eleget tenni az Üttv. 29.§ (2) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettségének.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd saját állítása szerinti tartalommal elvállalt megbízásoknak nem tett eleget sem a gépkocsival kapcsolatban, sem a munkaügyi jogvitában. Ezzel az ügyfél érdekei súlyosan sérültek, olyannyira, hogy másik jogi képviselőt kellett igénybe vennie, illetve túlóra miatti anyagi követelése nem térült meg.

Ezzel a magatartásával az eljárás alá vont volt ügyvéd vétett az ÜESZ. 2.1., 2.2., 2.4. pontjai ellen, ügyvédi feladatait nem látta el megfelelően.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd maga is elismerte, hogy nem tett eleget sem kapcsolattartási, sem tájékoztatási kötelezettségének, és az iratokat sem adta ki a munkajogi ügyben. Ezzel a mulasztással az eljárás alá vont volt ügyvéd nem tett eleget az Üttv. 52. § (2) bekezdése szerinti kötelezettségének és megsértette az ÜESZ. 13.10. pontját.

Az elsőfokú fegyelmi tanács megállapította, hogy a fegyelmi vétség szándékosan elkövetettnek minősül, tekintettel arra, hogy az ügyvédeknek tisztában kell lenniük a hivatásrendre vonatkozó rendelkezésekkel, amelyek megszegése szándékos elkövetésnek minősül.

Az elsőfokú fegyelmi tanács a fegyelmi büntetést az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján szabta ki, a kizárás fegyelmi büntetést az Üttv. 108. § e) pontja és a 109. § (6) bekezdése alapján állapította meg, az általa mérlegelt szempontok szerint.

Az elsőfokú fegyelmi tanács a büntetés kiszabása során enyhítő körülményként értékelte az eljárás alá vont volt ügyvéd fegyelmi felelősségének elismerését és gyermekei felé fennálló eltartási kötelezettségét.

Az elsőfokú fegyelmi tanács súlyosító körülményként értékelte az eljárás alá vont volt ügyvéd fegyelmi előéletét. Az eljárás alá vont volt ügyvédet korábban már több hasonló ténybeli alapon nyugvó fegyelmi vétségben marasztalták, ennek figyelembevételével az elsőfokú fegyelmi tanács arra a megállapításra jutott, hogy a korábbi fegyelmi büntetések nem érték el céljukat. A fokozatosságon és a korábbi fegyelmi büntetések eredménytelenségén túl az is indokolta a legsúlyosabb fegyelmi büntetés alkalmazását, hogy az eljárás alá vont volt ügyvéd magatartása az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános közbizalom gyengítésére alkalmas volt, ami az egész hivatásrend érdeke (generális prevenció). Mindebből adódóan a megvalósított fegyelmi vétségek nem adminisztrációs hibák, hanem jelentős tárgyi súllyal bírnak. A sorozatos, súlyos szabályszegések nem csak jelen ügyben fordultak elő, hanem a fegyelmi előéletet vizsgálva, az eljárás alá vont volt ügyvéd egész ügyvédi tevékenységére jellemző volt.

Ezen indokok alapján az elsőfokú fegyelmi tanács az Üttv. 109. § (1) bekezdésében foglaltak figyelembevételével mérlegelési jogkörében kizárás fegyelmi büntetést alkalmazott. Az elsőfokú fegyelmi tanács a 3 évtől 10 évig terjedő kizárás fegyelmi büntetés tételkeretén belül a 4 évet határozta meg büntetésként a fokozatosság elvét figyelembe véve, az enyhítő körülményekre tekintettel.

III. Jogorvoslati kérelem:

Az elsőfokú fegyelmi határozatot az eljárás alá vont volt ügyvéd 2024. december 19. napján vette át, fellebbezését 2025. január 03. napján terjesztett elő **joghatályosan**.

1.

Fellebbezésében kérte, hogy a másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú határozatot az Üttv. 138. § (1) bekezdés b) pontja alapján – méltányosságból - oly módon változtassa meg, hogy a 4 évre történő kizárás büntetést mellőzze és helyette felfüggesztett kizárás fegyelmi büntetést alkalmazzon meghatározott időtartamra.

2.

Indokolásában előadta, hogy a megállapított tényállásokat nem vitatja, az helyesen került felvételre. Ugyanakkor álláspontja szerint az eljárásban általa részletesen előadott és feltárt tényállásokból levont következtetés számára súlyos joghátrányt jelent, mely, annak helybenhagyása esetén nem reparálható következményekkel jár, mind a szakmai-, mind pedig személyes, családi életében.

3.

Álláspontja szerint az elsőfokú eljárás során a méltányosság elve nem került érvényesítésre. Ennek körében kéri figyelembe venni, hogy a vele szemben korábban kiszabott valamennyi fegyelmi eljárásban olyan szándékos fegyelmi vétségek kerültek elbírálásra, melyek kis tárgyi súlyúak voltak, adminisztratív ügyvezetési problémákból, ügyfélkapcsolati hiányosságokból tevődtek össze és nem nagy tárgyi súlyú, komoly anyagi sérelmekkel járó cselekmények voltak. Álláspontja szerint a fegyelmi eljárás befejezésekor tett fegyelmi biztos indítvány is ezért irányult pénzbírság kiszabására.

IV. Az országos fegyelmi főbiztos indítványa:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi főbiztosa a 2025. január 28. napján kelt FF/003/2025/3. sz. észrevételében előadta, hogy a benyújtott fellebbezés rendkívül hiányos, ugyanakkor álláspontja szerint az fellebbezésnek értékelhető. Álláspontja szerint az eljárás alá vont volt ügyvéd helyesen utalt a méltányosság elvére, ugyanakkor véleménye szerint az arányosság és a fokozatosság elvét is figyelembe kell venni, különösen, hogy az ügyben halmazat került megállapításra. Kérte a korábbi fegyelmi büntetések közül a 2024. április 24. napján 3 év időtartamra történő kizárás és annak 3 évre történő végrehajtás felfüggesztése fegyelmi büntetés értékelését.

Az országos fegyelmi főbiztos álláspontja szerint rendkívül nagy számban és kirívóan sokszor került marasztalásra az eljárás alá vont volt ügyvéd, ezért helyesen utalt az elsőfokú fegyelmi tanács a mérlegelési jogkörre és a körülményekre.

Az Üttv. 138. § (1) bekezdés c) pontja alapján az elsőfokú fegyelmi határozat helybenhagyására tett indítványt.

V. A másodfokú eljárás

A másodfokú fegyelmi tanács 2025. április 11. napján fegyelmi tárgyalást tartott, ahol eljárás alá vont ügyvéd megjelent, a fellebbezésben foglaltakat fenntartották.

A másodfokú fegyelmi tanács egyetért az országos fegyelmi főbiztos indítványában foglaltakkal.

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése nem megalapozott.

A fellebbezés sorsrendjében:

1.

Fellebbezésében kérte, hogy a másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú határozatot az Üttv. 138. § (1) bekezdés b) pontja alapján – méltányosságból - oly módon változtassa meg, a 4 évre történő kizárás büntetést mellőzze és helyette felfüggesztett kizárás fegyelmi büntetést alkalmazzon meghatározott időtartamra.

A másodfokú fegyelmi tanács nem látott lehetőséget a fegyelmi büntetés enyhítésére. A másodfokú fegyelmi tanács egyetértett az elsőfokú fegyelmi tanáccsal abban, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács a 3 évtől 10 évig terjedő kizárás fegyelmi büntetés tételkeretén belül a 4 évet határozta meg büntetésként a fokozatosság elvét figyelembe véve, az enyhítő körülményekre tekintettel.

2.

Indokolásában előadta, hogy a megállapított tényállásokat nem vitatja, az helyesen került felvételre. Ugyanakkor álláspontja szerint az eljárásban általa részletesen előadott és feltárt tényállásokból levont következtetés számára súlyos joghátrányt jelent, mely, annak helybenhagyása esetén nem reparálható következményekkel jár, mind a szakmai-, mind pedig személyes, családi életében.

A másodfokú fegyelmi tanács megállapította, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács a fegyelmi büntetés során enyhítő körülményeket értékelt. Értékelte az eljárás alá vont volt ügyvéd fegyelmi felelősségének elismerését és a kiskorú gyermekei felé fennálló tartási kötelezettségét (elsőfokú határozat: 5. oldal utolsó bekezdés).

3.

Álláspontja szerint az elsőfokú eljárás során a méltányosság elve nem került érvényesítésre. Ennek körében kérte figyelembe venni, hogy a vele szemben korábban kiszabott valamennyi fegyelmi eljárásban olyan szándékos fegyelmi vétségek kerültek elbírálásra, melyek kis tárgyi súlyúak voltak, adminisztratív ügyvezetési problémákból, ügyfélkapcsolati hiányosságokból tevődtek össze és nem nagy tárgyi súlyú, komoly anyagi sérelmekkel járó cselekmények voltak. Álláspontja szerint a fegyelmi eljárás befejezésekor tett fegyelmi biztosi indítvány is ezért irányult pénzbírság kiszabására.

A másodfokú fegyelmi tanács egyetértett az elsőfokú fegyelmi határozatnak azon megállapításával, hogy az eljárás alá vont volt ügyvédet korábban már több hasonló ténybeli alapon nyugvó fegyelmi vétségben marasztalták, ugyanakkor a korábbi fegyelmi büntetések nem érték el céljukat. Az eljárás alá vont volt ügyvéd magatartása az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános közbizalom gyengítésére alkalmas volt, ami az egész hivatásrend érdeke (generális prevenció). A megvalósított fegyelmi vétségek nem adminisztrációs hibák voltak, hanem jelentős tárgyi súllyal bírtak. A sorozatos, súlyos szabályszegések az eljárás alá vont volt ügyvéd egész ügyvédi tevékenységére jellemző volt (elsőfokú határozat 6. oldal első bekezdés).

A fegyelmi biztos végindítványára történő hivatkozás kapcsán megjegyzi a másodfokú fegyelmi tanács, hogy a FE. 27.2. pontja értelmében a fegyelmi tanácsot az eljárást befejező határozata meghozatalánál a fegyelmi biztos indítványa nem köti.

Az országos fegyelmi főbiztos észrevételében eljárás alá vont volt ügyvéddel szemben a korábbi fegyelmi büntetések közül a 2024. április 24. napján jogerőre emelkedett 2023.F.273. számú, 3 év időtartamra történő kizárás végrehajtásában 3 évre felfüggesztett fegyelmi büntetés figyelembevételére hívta fel a figyelmet.

A másodfokú fegyelmi tanács megállapította, hogy az országos fegyelmi főbiztos észrevételében írt – végrehajtásában felfüggesztett kizárás elrendelését – a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa – időközben másik jogerőre emelkedett határozatában – végrehajtotta; ez az indoka, hogy a jelen ügyben a felfüggesztett kizárás végrehajtása nem került elrendelésre.

A másodfokú fegyelmi tanács a határozatát az Üttv. 138. § alapján hozta meg, és a Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa az Üttv. 138. § (1) bekezdés c) pontjának előírása figyelembevételével az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az Üttv. 142. § (2) bekezdése, valamint a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat 35.7 pontja és 40.2. c) pontja alapján a másodfokú eljárás során felmerült 50.000.-Ft kamarai általános költség megfizetésére kötelezte a másodfokú fegyelmi tanács az eljárás alá vont volt ügyvédet.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja (...)

k.m.f.

Magyar Ügyvédi Kamara
Országos Fegyelmi Bizottság
Másodfokú Fegyelmi Tanácsa

A határozat 2025. április 11. napján jogerős és 2025. június 06. napján végrehajtható.